

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Pf.I.20.059/2013/6. szám

A Debreceni Ítéltábla a dr. H. I. pártfogó ügyvéd (címe) által képviselt felperes neve (címe) felperesnek - a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium (ügyintéző: dr. F.A. jogtanácsos - címe) által képviselt Magyar Állam I. rendű alperes és az OBH Jogi Képviseleti Osztály (címe) által képviselt Pécsi Törvényszék (címe) II. rendű alperes ellen kártérítés megfizetése iránt indított perében a Debreceni Törvényszék 6.P.20.855/2012/24. számú ítélete ellen a felperes 26. sorszám alatt benyújtott fellebbezése folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett részét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az I. rendű alperes részére 15 napon belül 5 000 (Ötezer) forint összegű másodfokú perköltséget.

A felperest képviselő pártfogó ügyvédnek a másodfokú eljárásban felmerült munkadíját az állam viseli.

Ez ellen az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás:

A felperes és volt házastársa, **K. Gy-né** közös tulajdonát képezte abelterület **x1** helyrajzi számú ingatlan. A Pécsi Városi Bíróság P.21.690/1988/20. számú ítéletével az ingatlan közös tulajdonának árverési értékesítéssel történő megszüntetését rendelte el. A Baranya Megyei Bíróság mint másodfokú bíróság 1.Pf.20.667/1989/3. számú ítéletével a közös tulajdon megszüntetésére vonatkozó elsőfokú ítéleti rendelkezést nem érintette, a fellebbezett részt részben megváltoztatta, és a jelen per felperesét kártérítés megfizetésére kötelezte **K. Gy-né** részére. A jogerős ítélet alapján elrendelt végrehajtási eljárás a Pécsi Megyei Bírósági Végrehajtó Iroda előtt Vh.I.61.218/1989. és Vh.I.60.008/1990. ügyszám alatt volt folyamatban, amely során **K. Gy-né** árverési vétel hatályával megvásárolta a jelen per felperesének az ingatlanon fennállt tulajdoni hányadát, és így az ingatlan 1/1 tulajdoni illetőségének a tulajdonosává vált.

A Pécsi Városi Bíróság 13.P.24.874/1993/36. számú ítéletével kötelezte a jelen per felperesét az ingatlan **K. Gy-né** birtokába bocsátására és használati díj megfizetésére. A Baranya Megyei Bíróság mint másodfokú bíróság 1.Pf.20.835/1995/4. számú ítéletével az elsőfokú ítéletet a fizetési kötelezettség mértékét érintő részében megváltoztatta, az ingatlan birtokba adása iránti részében helybenhagyta. A Legfelsőbb Bíróság Pfv.III.21.415/1996/12. számú ítéletével a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta. A jogerős ítélet végrehajtását a Pécsi Városi Bíróság a 13.P.24.874/1993. szám alatt kiállított végrehajtási lappal rendelte el.

A felperes a Pécsi Városi Bíróság előtt folyamatban volt perekben és a jogerős ítéletek végrehajtása tárgyában folyamatban volt végrehajtási eljárásokban állított jogsértésekre hivatkozva, bírósági jogkörben okozott kár megtérítése iránti igényét a Baranya Megyei Bírósággal szemben a Somogy Megyei Bíróság előtt P.20.085/1992., a Tolna Megyei Bíróság előtt P.20.698/1995. és a Somogy Megyei Bíróság előtt P.20.895/2006. számon folyamatban volt perekben érvényesítette, az eljáró bíróságok jogerős ítéleteikkel a felperes kártérítési igényét elutasították.

A felperes módosított keresetében kérte az alperesek egyetemleges kötelezését vagyoni és nem vagyoni kártérítés jogcímén 81 541 456 forint tőke, a tőke után 1990. április 25. napjától a kifizetés napjáig járó törvényes mértékű késedelmi kamata megfizetésére, a Pécsi Városi Bíróság előtt folyamatban volt perekben és a jogerős ítéletek végrehajtása tárgyában folyamatban volt végrehajtási eljárásokban elszenvedett jogsérelmeire hivatkozva.

A II. rendű alperessel szemben előterjesztett kereseti kérelem tárgyában az elsőfokú bíróság a pert a 23. sorszámú jogerős végzésével megszüntette.

Az I. rendű alperes érdemi ellenkérelmében, a jogviszony hiányára hivatkozva, a kereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperesnek az I. rendű alperessel szemben előterjesztett keresetét elutasította. Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg 15 napon belül az I. rendű alperes részére 100 000 forint perköltséget. Úgy rendelkezett, hogy a le nem rótt eljárási

illetéket és a felperes pártfogó ügyvédjének díját az állam viseli.

Az első fokú ítélet indokolása szerint a I.rendű alperesnek sem közvetlen, sem közvetett kártérítési felelőssége nem áll fenn a közigazgatási, önkormányzati, bírósági illetőleg ügyészségi szervek jogalkalmazási tevékenységével okozati összefüggésben esetlegesen harmadik személyeknél bekövetkező károkért. A kártérítési felelősség alanyának meghatározását nem érinti, és nem törli át a korábban hatályban volt Alkotmány, a jelenleg hatályos Alaptörvény, valamint a Római Egyezmény szabályozása sem. Mindezek alapján a felperesnek az I. rendű alperessel szemben előterjesztett kártérítési keresetét, mint alaptalant, elutasította. A Pp. 78. §-ának (1) bekezdése alapján kötelezte a pereszes felperest az I. rendű alperes perrel felmerült költségeinek megtérítésére, mely a képviselőt ellátó jogtanácsosnak a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. §-a (2) bekezdésének b) pontja alapján megállapított és (6) bekezdése alapján mérsékelt 100 000 forint összegű munkadíját foglalja magában azzal, hogy a jogtanácsosi munkadíj mérséklésénél figyelemmel volt arra, hogy a felperes kereseti kérelmének I. rendű alperessel szembeni jogalapbeli hiányossága folytán a perben a bizonyítási eljárás gyakorlatilag a felek előadásaira és a felperesi oldalról becsatolt okirati bizonyításra, valamint az elsőfokú bíróság által beszerzett előzményi eljárások iratanyagára korlátozódott, továbbá hogy az I. rendű alperesi képviselő a perben pusztán két tárgyaláson jelent meg, így a szükségszerűvé tett és ténylegesen kifejtett képviselői tevékenységgel a kiemelkedően magas pertárgyértékhez viszonyítottan a jogszabályi minimum szerint megállapított összegű díjazás áll arányban.

A felperes személyes költségmentességére tekintettel rendelkezett arról, hogy a le nem rótt eljárási illetéket a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. §-ának (1) bekezdése és 14. §-a alapján az állam viseli, a felperes pártfogó ügyvédjének díjazásáról a Pp. 87. §-ának (2) bekezdése alapján határozott.

Az első fokú ítélettel szemben a felperes terjesztett elő fellebbezést, és kérte az elsőfokú ítéletnek a perköltség viselésére vonatkozó rendelkezésének a megváltoztatását és a felperesnek az I. rendű alperes javára 100 000 forint összegű perköltség megfizetésére kötelezésének a mellőzését. Előadta, hogy az I. rendű alperesi képviselő csak egy tárgyaláson jelent meg, az ellenkérelmét csak általánosságban adta elő. A megítélt perköltség ezért nem áll arányban az elvégzett jogi képviselői tevékenységgel. A sérelmezett eljárások eredményeképpen a felperes a vagyonát egyébként is elveszítette, és a perköltséget nem tudja kifizetni.

Az I. rendű alperes az első fokú ítélet helybenhagyását kérte azzal, hogy az elsőfokú bíróság a jogszabályoknak megfelelő döntést hozott. A megítélt mérsékelt összegű perköltség arányban áll a kifejtett jogi szakmai tevékenységgel. Az I. rendű alperesi képviselő egy ellenkérelmet, két további előkészítő iratot terjesztett elő, a tárgyaláson történő részvétel pedig a B-D távolság miatt egy teljes munkanapot igényelt, így a tárgyaláson való képviselői biztosítására fordított munkaórák ellenértéke szintén a perköltség alapját képezi.

Az ítélet tábla a fellebbezést a Pp. 256/A. §-a (1) bekezdésének b) pontja alapján

tárgyaláson kívül bírálta és az első fokú ítélet nem fellebbezett részét a Pp. 253. §-ának (3) bekezdése alapján nem érintette, míg a fellebbezett részét a következők szerint nem találta alaposnak:

Az ítélet tábla az elsőfokú bíróság által a perköltség összegének meghatározása során megállapított pertörténeti tényállást annyiban helyesbíti, hogy az I. rendű alperest képviselő jogtanácsos a perben egy tárgyaláson jelent meg.

Mindennek azonban a perköltség összegének a megállapítása szempontjából jelentősége nem volt.

A Pp. 78. §-ának (2) bekezdése szerint a bíróság a perköltség felől hivatalból határoz, kivéve, ha a pernyertes fél a perköltség tárgyában való határozathozatal mellőzését kéri.

A pernyertes I. rendű alperes kifejezetten kérte a költségeiben marasztalást, ezért az elsőfokú bíróság nem mellőzhette a költségek viselésében való határozathozatalt.

A Pp. 67. §-a (2) bekezdésének utaló szabálya alapján a jogtanácsosi munkadíjak megállapítására is irányadó, a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3. §-a (2) bekezdésének a) és b) pontjai szerint a polgári perben, az elsőfokú bírósági eljárásban az ügyvéd munkadíjának a pereszes felet terhelő összege 10 millió Ft-ot meg nem haladó pertárgyérték esetén a pertárgyérték 5%-a, de legalább 10 000 Ft, valamint 10 millió Ft feletti, de 100 millió Ft-ot meg nem haladó pertárgyérték esetén ezen felül a 10 millió Ft feletti összeg 3%-a, de legalább 100 000 Ft.

A felperesi kereset szerint a követelés tőkeösszege, tehát a per tárgyának értéke a Pp. 24. §-ának (1) bekezdése alapján 81 541 456 forint volt. Az elsőfokú bíróság az I. rendű alperes javára megítélt munkadíj összegét a jogszabály által - a „legalább” kifejezés használata miatt - lehetővé tett legkisebb összegben állapította meg, alacsonyabb összegű munkadíj meghatározását a jogszabályi rendelkezések kizárják, ezért nincs lehetőség az elsőfokú bíróság által meghatározott 100 000 forint munkadíj összegének a leszállítására, függetlenül attól, hogy az irányadó munkadíj arányban állt-e a ténylegesen elvégzett és szükséges jogi képviselői tevékenységgel.

Mindezekre tekintettel az ítélet tábla az elsőfokú ítéletet a Pp. 253. §-ának (2) bekezdése alapján - és annak a Pp. 254. §-ának (3) bekezdése szerinti helyes indokainál fogva - helybenhagyta.

A felperes a fellebbezési eljárásban pereszes lett, ezért a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése szerint köteles az I. rendű alperes javára perköltséget fizetni, amelynek összegét az ítélet tábla a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. §-a (2) bekezdésének a)-b) pontjai, (5) és (6) bekezdései alapján, a jogszabályi minimum összegben határozta meg.

A felperest a személyes költségmentessége folytán a Pp. 84. §-a (1) bekezdésének b) pontja szerint megillető kedvezmény, hogy pereszesége ellenére mentes a pártfogó ügyvéd díjának a megfizetése alól. Ezért az ítélet tábla a Pp. 87. §-ának (2) bekezdése és a

jogi segítségnyújtásról szóló 2003. évi LXXX. törvény 11/A. §-ának (2) bekezdése szerint megállapította, hogy a felperes pártfogó ügyvédjének díját az állam viseli.

A le nem rótt 15 000 Ft összegű fellebbezési eljárási illeték a felperes személyes költségmentessége folytán a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. §-ának (1) bekezdése és 14. §-a szerint az állam terhére maradt.

A perköltség vonatkozásában a teljesítési határidő a Pp. 217. §-ának (1) bekezdésén alapult.

D e b r e c e n, 2013. évi április hó 2. napján

Dr. Csikiné dr. Gyuranecz Márta s.k. a tanács elnöke, Dr. Pribula László s.k. előadó bíró,
Dr. Bakó Pál s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő